

PRAVICE NA SVÅDBI

- *A kako je pravica, kako su pravice na svådbi?*
- Najo na svådbi, druočko nek ča j' u drugi seli na priliku sad kad duojde zaručnjak š njegovimi ljudi, š njegovimi guosti...
- Po zaručnju.
- Po zaručnjicu. U nje stan. A u zaručnjice stånji tote čekaju njie guosti. Pak sad prvuo prosu.
- Da.
- To?
- Da morå zaručnjak prosit, je ta mu zaručnju dat. A tote mu da pomåžu njegovi ...
- Pruošnjaki.
- Pruošnjaki. Ti prosu da zå njega. No da pošalju ednuoč staru van. Da mladu. „Ne, vå nî ni tå nî!“ Doklek da pak nî práva. Pak práva duojde, otuda se da pruojde u crikvu. Tote j' da lipa prisega.
- Jo da, nek čekaj. A kad smo se mi- jå nie znu, je sad oš, obr kad su se jå udåvåla, da su se jå oš pelje kod matere zavålit.
- Da. Da.
- Materi zavålit.
- Kod starljiev zavålit, da su nas vako velike narånili i tako deleko doprimili, da se sad moremo...

PRAVICE NA SVĀDBI

- Da. Da. A da se pruojde otuda u crikvu. Ne? Svi svatovi pruojdu. A crikvu griedje, da to ur mužikuntneri sakako špilja. Tote da nî samo po stinjăčku.
- Da. Tote su marši, kono se rećie. Po tuon se lipo ide, a u crikvi kod năs jăko po-
- Da nako ganutljivo, ća sak-
- Jăko svetăćno. Dostoju vina pit i tako, Jăko lipo. Veći dil i zbor jăći.
- Da. Crikveni zbuor. Pak da po rvătsku jăći na tri ćetire glăse imamo. Da si năs gospodin farnik naući-
- No tete smo i mi.
- Da. A po crikvenoj prisegi. Onda se svi opet spravu pred stănjem, kej je svădba. Sad se svădbe jăko ur u krćmi držu, ali pred dvimi ar trimi liti sta oš svădbe bile se doma. U zarućnje stanji.
- Meistns se sad zăno na krćmi držu, kad je sagdir jăko ćuda ljudi pak je u stănji malo mista.
- Da.
- Da.
- Pak sad imaju nove stănje, tote sad imaju se lipo narihtano. A prlje kono sta bili paorski stănji. Da sta bile dvi, tri iže spuolon pak da to nî hojt...
- I podi su nek bili nako- ki su se da mogli nuki i porăjbat.
- Da.
- Da sta opet lipi bili.
- A sad si ne dăju ljudi zasvinjit.

PRAVICE NA SVĀDBI

- No pak kad se da duojde crikvi, da duojdu nutra. Tote si da zame- ko je muž, tã dostoji saki flošu, a njegova partnerica je tako, a otuda se sprojadi van u kolo pa da se vani tanca.
- Pred ižom se da tanca. Tako skoro da trifrtãlje uri.
- Da.
- Pak tete je da čuda i, ki duojdu glet.
- Glet.
- Skoro se selo ku je nako krot da je koli-
- Da.
- Da ljudi ne dilaju jãko.
- A ti da pit dostãju. Tote se da ide s flošon. Jedan dod drugoga i tete se more napit saki, skoro do guta.
- Tete se čuda puti i preveć napiju. Žene, ke čuda ne frtrogaju, tie se tete da napiju. A da se pak svãdba...
- Otuda se da pruojde unutra.
- Pruojde u stãnje.
- No pak da duojde. Prvã je jua.
- Da.
- Ju.
- Govedja juh.
- Stari rizanci, ke kuarice samie naćinju. Pak da je goviedje mieso...
- Pak kaša-

PRAVICE NA SVÅDBI

- Pak kaša. To je, kot se rečie po nimšku, Semmelkren.
- Semmelkren, da.
- Da, takova.
- A zatim duojde onda mala pauza.
- Da.
- Pak da se duojde svinjsko pečeno.
- Sarkakovom salåtom a moešpajz je senek po stoli.
- Uvik. A tå moešpajz, tå ur pelje osan dun žene pečü. To je najveće dilo. A k tomu moešpajzu se da mora ništ kupit. To j' da- Si, ki duojdu na svådbu donesu ur pelje, osan dun pelje donesu cukora, jijåc, putra-
- Orijev
- Orijev, maka-
- Turtnov pak tete da oš i pečü takove kono mi rečiemo makarule. Edne s makom, a druge s orihi. To je s kvåson.
- S kvåson.
- To nî tako fåjnastuo. To ima jåko valiku vridnuost. Volu nek to fåjnastuo.
- To volu da, ljudi pojist, da. Pak da svådba dura do puolnoći, a po puolnoći da se-daruje
- No, da sta oš petešići.
- Da, petešići.
- I šnicli, sarkakova salåta, a zatim, kad nako ur k jutru ide, da su skodov seljane šunke-

PRAVICE NA SVÅDBI

- Jājca pak rin.
- Pak jājca pak rin pak murtli.
- Da, nek pelje se da oš daruju i istuncuje. Pred seljanin mieson. Ar po? Je.
- Je.
- Je. Pred seljanin se istuncuje pak-
- Se istuncuje, a daruje da meistn na zādne gunc, kad seljano dostāju. To j' da nako se najednoč.
- A pelje sta tili lipo- kod dārovānja već vikat. Sad je-
- Da pelje sta tili vikat. Tote sta tili da marat pruošnjaki bit. Pak sta tili marat, kad je ti sad edun dār doniest, tā reč: „Vo daruje nje teta. Onā nju daruje s ednin mālin dāron, dār će se potrošit“ – ku sta bili pinezi, ku sta bili rubi: „dār će se razderat, a ljubāv i milošća nigdar za životu!“ A tā drugi pruošnjak je da marā: „Vālimo jāko visoko nje teti. Nā nju daruje s ednin mālin dāron. Dār će se potrošit, a ljubāv i milošća nigdar za životu.“
- No to j' tako od svādbe se bilo. Da se pak razājdu.
- No jāči se furt.
- Pak koliko dura sega, svadba?
- No, utpuodna, jutra-
- No tako u jedinajsti, pol dvanajstoj presižu u crikvi.
- Pak kako su- ku su veseli guosti, ku j zutra dun jutro.
- Da, ku j' šiest i sedun-
- Da.

PRAVICE NA SVÅDBI

- A čuda puti- ku j' nako- sad se več dobro ne sláže, da je edun dil zaručnjica ar zaručnjak iz strajskuoga sela, na priliku kono Nimác, ne? Da se nako dugo ne držu, kad se...
- Kad sta obadvå Stinjåki da je duglje.
- Da je bolje!
- A kad je edun, se rečie stråjski-
- Zuagroaster, oda se tako dugo ne
- A kako je bilo, kad ste se vi udavali?
- Kad sam se ja?
- Kad je Vaš muž Nimac.
- No kad sam se jå, da j' muoj muž- tote- mi smo imali jåko valiku svådbu. Mi smo imali 90 peršunov pak da j' nek bilo dvåjset peršunov od mojega muža. A sedundesiet peršunov Stinjåkov od mene. Da ti dvåjset ljudi nî imalo čuda govorit. Da sta je Rvåti ueberrumpljali. To je da več po našu bilo. Da sta se ti Nimci vako- kono mojega muža stric. Uon je paumastar, ur trou starlji človik bî. Uon je da reka: „Wissts wos, wir hom do net zvue redn, geh ma schlofn.“ A njegova žena- na se- ona je iz Kaerntnerskoga, iz Koruške- na je riekla: „Tua kaunnst gehn, oba i pleib pa di Krawodn. Mia gfoits.“ Ona je ostala do zadnjiega. Kad sta ur si ljudi pruošli- je bilo devet ar puol deseta, da nå oš ustala pak je riekla: „Tuats ma singan, des is so schen.“ A da su joj marala oš njoj såmoj jåčit. Ča mi smo se u nedilju, da j' bielo ur prvidun.

PRAVICE NA SVÅDBI

- Da j' u prvidun laglje bilo, ne? Da sta tili si glet, da nista pråvali u prvidun u dilo. A ki se sad u sabotu, da j' u nedilju u osmi prva maša. Da se nkao ur sramuju. Da reču: „Ljudi k maši idu. Glej, da zåjdemo domoa. A tako kad je tila bit svådba u nedilju, da sta tili na prvidun oš duglje navuć. A druočko, ku smo vani tuncali kod naše svådbe, ku sta tili tie Nimci fest hopsali, skåkali, ku velje nista ništ razumili...
- Ča j' to trou druočkov tanac nek se druočko tun- volca je kono „Kad sam si z brižića“ To j' po rvåtsku, a tie druge...
- A Udviesti, udviesti...
- A „Derite se čižme moje“ To j' da nako ur po našu.
- To se da po našu. Nek to se da vrijeda nauću.
- To si mužikuntarni nie znaju špiljat. To najbolje znå Wulf.
- Da.
- Tå je ur nå to naučen.
- Da maraju aupassat ku si tako mužiku na svådbu nåjmu. To je zamån sakarkove ziet, da maraju tie ziet iz susedskoga sela, iz gori Vara, ti to ur znåju. Po stinjåčku. A ku nimaju takovi, ki to znåju po stinjåčku, da se svådba ločesto riedi. Ča b' si ni sad kakovu modernu mužiku najeli. To j' da ništ. Ča med mužikuntarni, da oš žene jåču i- a da to smo zabili, kad babe jåču. Ne? Na svådbi.

PRAVICE NA SVĀDBI

- No da. Da se ide ednuoč hojt incvišn ide se trou pobirat, da se dā babun, kie su se požgale. No pak kad je da ur k jutru, pelje nek se daruje, da dojdu babe. Tin reču babe. To su kua-
- Kuarice.
- A tie sakomu jāču, ča mu- varki si zapovi, a varkomu tako znāju ča mu se vidi.
- A ku mu lipo jāču, da mu se vidi- na priliku, ku je sad edun ditić tete pak tomu za ednu divuojku jāču, kā se njemu vidi, tā da čuda dā. A ku mu za takovu jāču, kā mu se ne vidi, da nek malo dā. Po tuom da kuarice znāju, je sta mu dobro jāčile ar ne.
- Vo sta tako i vako jāčke trou, kie si kuarice samie-
- Da izmislu pak tako pak zamsteljaju